

Het stand-still in het aantal dieren moet er nu echt komen!!

Het door Gedeputeerde Staten voorgestelde maatregelenpakket voor de veehouderij, waar op 7 juli over wordt beslist, leidt tot veel boerenprotesten. De stikstofproblematiek is echter zo groot dat met het treffen van maatregelen echt niet meer gewacht kan worden.

Vanaf de jaren zeventig was het al bekend dat de te hoge ammoniakneerslag in de natuur voor grote problemen zorgde. Daarna is het aantal dieren in (o.a.) de Peelregio nog enorm gegroeid. Werkgroep Behoud de Peel diende vanaf 1980 duizenden bezwaren in tegen vergunningen waarbij de ammoniakuitstoot toenam. Voor het overgrote deel werden deze procedures gewonnen. De uitstoot nam niet toe. Het werd er echter ook niet minder van.

Door emissie-armere technieken (bijv. luchtwassers en mest onderwerken) is inmiddels de uitstoot in Nederland met ongeveer 30% gedaald sinds het hoogste niveau van begin jaren negentig. Dat lijkt heel wat, maar de stikstofneerslag (vnl. afkomstig uit de ammoniak) op bijv. de Peel is nog ongeveer drie keer zo hoog dan het zou mogen zijn.

De Programmatische Aanpak Stikstof reduceert de emissie slechts met zo'n 4%. Dat percentage is o.a. zo laag omdat er met die PAS veel illegale uitbreidingen van veehouderijen worden witgewassen.

Tezamen met de verwachte reducties in buitenland, verkeer en industrie verwacht men in 2030 toch nog een daling van de stikstofneerslag op de Peel van zo'n 19%.

Met de technieken van de aan te scherpen Brabantse 'Verordening natuurbescherming' wordt de huidige depositie volgens de provincie 4 tot 5% minder.

Het komt er op neer dat in de Peel in 2030 de depositie met zo'n 24% gedaald zal zijn.

Van 3 keer naar zo'n 2,4 keer de waarde die zou mogen zijn.

Dat schiet niet erg op!

Alleen meer techniek is dus niet de oplossing.

En het schiet zeker niet op als tegelijk met die technieken het aantal dieren ook nog eens nog verder toeneemt. De hierboven genoemde reductie van 250% naar 225% is gedaan met de aanname dat de veestapel niet verder zal groeien. Een erg optimistische aanname: ondanks het systeem van dierrechten nam volgens het CBS in de Peelregio vanaf 2003 t/m 2016 het aantal varkens, kippen, koeien nog met ruim 25% toe.

Dus: nòg meer dieren, nòg meer mest, nòg meer fijnstof, nòg meer stank en de stikstofneerslag op de natuur is in die periode amper gedaald.

De laatste jaren blijkt zelfs dat ondanks de technieken de stikstofneerslag helemaal niet verder meer daalt, of zelfs weer toeneemt (zie Meetnet Ammoniak in Natuurgebieden).

Dus wat dient er te gebeuren? Allereerst dient de al jarenlange voortdurende groei van het aantal dieren te worden gestopt.

In het door Gedeputeerde Staten voorgestelde maatregelenpakket is het regionale stand-still (+ lichte krimp) in het aantal dieren -het 'staldereen'- de allerbelangrijkste maatregel.

Wanneer dat stand-still er niet komt, komt er van het toch al magere resultaat van de extra technieken heel weinig terecht. De extra dieren zullen het resultaat van de technieken weer grotendeels teniet doen. En met nóg meer dieren wordt het probleem nóg weer veel moeilijker oplosbaar dan het nu al is. WBdP staat daarom helemaal achter het voorstel tot dier-stand-still van G.S..

Na het stand-still zal er nog heel veel moeten gebeuren om de natuur weer gezond te maken. Het aantal dieren zal drastisch omlaag moeten. Een heel andere manier van produceren. Dat zal waarschijnlijk nog een lange, moeizame weg worden. Maar laat de provincie nu eerst die allernoodzakelijkste eerste stap eens nemen!!!

